41998A0363

ACORD INTERN

între reprezentanții guvernelor statelor membre, reuniți în Consiliu, privind finanțarea și administrarea ajutoarelor comunitare în temeiul celui de-al doilea Protocol financiar la cea de-a patra Convenție ACP-CE

REPREZENTANȚII GUVERNELOR STATELOR MEMBRE ALE COMUNITĂȚII EUROPENE, REUNIȚI ÎN CONSILIU,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

întrucât cea de-a patra Convenție ACP-CE, semnată la Lomé la 15 decembrie 1989 (denumită în continuare „convenția"), astfel cum a fost modificată prin Acordul de modificare a celei de-a patra Convenții ACP-CE de la Lomé, semnat în Mauritius la 4 noiembrie 1995, a stabilit suma totală a ajutoarelor comunitare pentru statele ACP pe o perioadă de cinci ani, începând cu 1 martie 1995, la 14 625 milioane ECU, din care 12 967 milioane ECU provenind de la Fondul European de Dezvoltare și 1 658 milioane ECU provenind de la Banca Europeană de Investiții (în continuare denumită „banca");

întrucât reprezentanții guvernelor statelor membre, reuniți în Consiliu, au convenit să stabilească la 165 milioane ECU nivelul ajutoarelor din partea Fondului European de Dezvoltare pentru țările și teritoriile de peste mări pentru care se aplică partea a patra din tratat (în continuare denumite „TTPM"); întrucât se prevede, de asemenea, ca banca să realizeze din propriile sale resurse operațiuni în valoare de 35 de milioane ECU în TTPM;

întrucât ECU utilizat pentru aplicarea prezentului acord este definit în Regulamentul (CEE) nr. 3180/78 al Consiliului din 18 decembrie 1978 de schimbare a valorii unității de cont utilizate de Fondul European de Cooperare Monetară [1] sau, dacă este cazul, în orice regulament ulterior al Consiliului care definește compoziția ECU;

întrucât pentru a pune în aplicare convenția și decizia de asociere a TTPM (denumită în continuare „decizia"), ar trebui instituit un al optulea Fond European de Dezvoltare și ar trebui stabilită o procedură pentru furnizarea de fonduri și contribuții din partea statelor membre către aceste fonduri;

întrucât ar trebui stabilite regulile de administrare a cooperării financiare, ar trebui determinată procedura de programare, examinare și aprobare a ajutoarelor și ar trebui definite modalitățile de control al utilizării ajutoarelor;

întrucât ar trebui instituit un comitet al reprezentanților guvernelor statelor membre sub auspiciile Comisiei, iar un comitet similar ar trebui instituit sub auspiciile băncii; întrucât ar trebui armonizate lucrările realizate de Comisie și de bancă pentru aplicarea convenției și a dispozițiilor corespunzătoare ale deciziei; întrucât este, în consecință, dezirabil ca, în măsura posibilităților, componența comitetelor instituite sub auspiciile Comisiei și băncii să fie identic;

întrucât Rezoluția Consiliului din 2 decembrie 1993 și concluziile Consiliului din 6 mai 1994 se referă la coordonarea politicilor și a operațiunilor de cooperare din cadrul Comunității; întrucât Rezoluția Consiliului din 1 iunie 1995 reglementează complementaritatea dintre politicile de dezvoltare și operațiunile Uniunii și ale statelor sale membre;

după consultarea Comisiei,

CONVIN DUPĂ CUM URMEAZĂ:

CAPITOLUL I

Articolul 1

(1) Statele membre instituie un al optulea Fond European de Dezvoltare (1995), denumit în continuare „fondul".

(2) (a) Fondul constă în 13 132 milioane ECU, din care:

(i) 12 840 milioane ECU finanțate de statele membre, potrivit următoarelor contribuții:

[1] JO L 379, 30.12.1978, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CEE) nr. 1971/89 (JO L 189, 4.7.1989, p. 1).

	(în milioane ECU)
Belgia	503
Danemarca	275
Germania	3 000
Grecia	160
Spania	750
Franța	3 120
Irlanda	80
Italia	1 610
Luxemburg	37
Țările de Jos	670
Austria	340
Portugalia	125
Finlanda	190
Suedia	350
Regatul Unit	1 630

(ii) 292 milioane ECU provenind din transferul de resurse nealocate sau neutilizabile din fonduri anterioare, finanțate de statele membre după cum urmează:

— 111 milioane ECU din ajustarea sumei totale a subvențiilor celui de-al șaptelea FED, hotărâte de părțile contractante în temeiul articolului 232 din convenție, conform cheii de repartizare stabilite la articolul 1 alineatul (2) din Acordul intern privind finanțarea și administrarea celui de-al șaptelea FED;

— 142 milioane ECU din ajustarea sumei totale a subvențiilor celui de-al șaptelea FED care trebuie considerate inutilizabile în sensul ajutorului programabil, conform cheii de repartizare stabilite la articolul 1 alineatul (2) din Acordul intern privind finanțarea și administrarea celui de-al șaptelea FED;

— 26 milioane ECU din ajustarea sumei totale a subvențiilor nealocate în cadrul celui de-al șaselea FED, conform cheii de repartizare stabilite la articolul 1 alineatul (2) din Acordul intern privind finanțarea și administrarea celui de-al șaselea FED;

— 13 milioane ECU din ajustarea sumei totale a subvențiilor nealocate în cadrul celui de-al patrulea FED, conform cheii de repartizare stabilite la articolul 1 alineatul (2) din acordul intern privind finanțarea și administrarea celui de-al patrulea FED.

(b) Alocarea contribuțiilor în temeiul literei (a) punctul (i) poate fi modificată printr-o decizie a Consiliului, hotărând în unanimitate, în cazul în care un nou stat aderă la Uniunea Europeană.

Articolul 2

(1) Suma menționată la articolul 1 se alocă după cum urmează:

(a) 12 967 milioane ECU pentru statele ACP, alocate astfel:

(i) 11 967 milioane ECU sub formă de subvenții, din care:

— 1 400 milioane ECU rezervate special sprijinului pentru ajustări structurale;

— 1 800 milioane ECU sub formă de transferuri, în temeiul părții a treia titlul II capitolul 1 din convenție;

— 575 milioane ECU sub formă de facilitate specială de finanțare, în temeiul părții a treia titlul II capitolul 3 din convenție;

— 260 milioane ECU rezervate ajutorului de urgență și ajutorului pentru refugiați;

— 1 300 milioane ECU rezervate cooperării regionale;

— 370 milioane ECU rezervate finanțării subvențiilor la dobândă, menționate la articolul 235 din convenție;

— 6 262 milioane ECU rezervate finanțării ajutorului programabil național;

(ii) 1 000 milioane ECU sub formă de capital de risc;

(b) 165 milioane ECU pentru TTPM, alocate astfel:

(i) 135 milioane ECU sub formă de subvenții, din care:

— 2,5 milioane ECU sub formă de facilitate specială de finanțare, în temeiul dispozițiilor deciziei cu privire la produsele miniere;

— 5,5 milioane ECU sub formă de transferuri pentru TTPM, în temeiul dispozițiilor deciziei cu privire la sistemul de stabilizare a veniturilor din export;

— 3,5 milioane ECU rezervate ajutorului de urgență și ajutorului pentru refugiați;

— 10 milioane ECU rezervate cooperării regionale;

— 8,5 milioane ECU rezervate finanțării subvențiilor la dobândă, menționate la articolul 157 din decizie;

— 105 milioane ECU rezervate finanțării ajutorului programabil național;

(ii) 30 milioane ECU sub formă de capital de risc.

(2) Atunci când un TTPM care a devenit independent aderă la convenție, sumele indicate la alineatul (1) litera (b) punctul (i) prima, a treia, a patra și a șasea liniuță și la alineatul (1) litera (b) punctul (ii) sunt reduse, iar cele indicate la alineatul (1) litera (a) sunt majorate corespunzător printr-o decizie a Consiliului hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei.

În aceste cazuri, țara interesată va continua să fie eligibilă pentru fondurile prevăzute la alineatul (1) litera (b) punctul (i) a doua liniuță, sub rezerva normelor administrative stabilite în partea a treia titlul II capitolul 1 din convenție.

Articolul 3

La suma prevăzută la articolul 1 se adaugă 1 693 milioane ECU sub formă de împrumuturi acordate de bancă din propriile resurse în condițiile stabilite de aceasta în conformitate cu dispozițiile statutului său.

Aceste împrumuturi sunt alocate după cum urmează:

(a) suma de 1 658 milioane ECU pentru operațiuni de finanțare care urmează să fie realizate în statele ACP;

(b) suma de 35 milioane ECU pentru operațiuni de finanțare care urmează sa fie realizate în TTPM.

Articolul 4

Partea din sumele rezervate pentru subvențiile la dobândă de la articolul 2 alineatul (1) litera (a) punctul (i) a șasea liniuță și alineatul (1) litera (b) punctul (i) a cincea liniuță, care nu a fost angajată la sfârșitul perioadei în care sunt acordate împrumuturile băncii, este pusă din nou la dispoziție în temeiul subvențiilor din care provin acestea.

Consiliul, hotărând la propunerea Comisiei, elaborată de comun acord cu banca, poate decide în unanimitate să mărească acest plafon.

Articolul 5

Cu excepția împrumuturilor acordate de bancă din propriile resurse, toate operațiunile financiare întreprinse în beneficiul statelor ACP sau TTPM în temeiul convenției sau al deciziei se efectuează în condițiile prevăzute în prezentul acord și sunt imputate fondului.

Articolul 6

(1) În fiecare an, Comisia, ținând cont de estimările băncii cu privire la operațiunile administrate de aceasta, stabilește și comunică Consiliului, înainte de 1 noiembrie, o situație a plăților ce urmează să fie făcute în următorul an bugetar și un calendar al solicitărilor de contribuții. Consiliul hotărăște în această privință cu majoritatea calificată prevăzută la articolul 21 alineatul (4). Normele detaliate pentru plata contribuțiilor de către statele membre sunt stabilite în regulamentul financiar menționat la articolul 32.

(2) Împreună cu estimările sale anuale ale contribuțiilor, Comisia trimite Consiliului estimările sale asupra cheltuielilor, inclusiv cele referitoare la fondurile anterioare, pentru fiecare din cei patru ani care urmează anului referitor la solicitarea de contribuții.

(3) În cazul în care contribuțiile se dovedesc insuficiente pentru a răspunde necesităților efective ale fondului din exercițiul financiar respectiv, Comisia prezintă propuneri suplimentare de plăți Consiliului, care hotărăște, în cel mai scurt termen, cu majoritatea calificată prevăzută la articolul 21 alineatul (4).

Articolul 7

(1) Orice sold rămas al fondului este utilizat în conformitate cu aceleași reguli stabilite în convenție, decizie și prezentul acord.

(2) La expirarea prezentului acord, statele membre sunt încă obligate să plătească, după cum se prevede la articolul 6 și în regulamentul financiar menționat la articolul 32, partea din contribuțiile acestora nesolicitată încă.

Articolul 8

(1) Statele membre se angajează să acționeze ca garant pentru bancă, renunțând la orice beneficiu de discuțiune și proporțional cu contribuțiile lor la capitalul acesteia, cu privire la toate angajamentele financiare care decurg pentru debitorii săi din contractele de împrumut încheiate de bancă cu resurse proprii în aplicarea atât a articolului 1 din al doilea Protocol financiar anexat la convenție și a dispozițiilor corespunzătoare ale deciziei, cât și, dacă este cazul, a articolelor 104 și 109 din convenție.

(2) Garanția menționată la alineatul (1) se limitează la 75 % din suma totală a creditelor deschise de bancă în baza tuturor contractelor de împrumut; aceasta se aplică pentru acoperirea tuturor riscurilor.

(3) Fără a aduce atingere garanției globale menționate la alineatele (1) și (2) din prezentul articol, cu privire la angajamentele financiare în temeiul articolelor 104 și 109 din convenție, statele membre pot acționa ca garant pentru bancă, în cazuri specifice și la cererea acesteia din urmă, pentru un procentaj mai mare de 75 % și până la 100 % din creditele deschise de bancă în temeiul contractelor de împrumut corespunzătoare.

(4) Angajamentele statelor membre, care decurg din alineatele (1), (2) și (3), fac obiectul contractelor de garanție dintre fiecare stat membru și bancă.

Articolul 9

(1) Plățile efectuate către bancă în temeiul împrumuturilor speciale acordate statelor ACP, TTPM și departamentelor franceze de peste mări începând cu 1 iunie 1964, împreună cu profiturile și veniturile din operațiunile cu capital de risc efectuate începând cu 1 februarie 1971 în beneficiul acestor state, țări, teritorii și departamente, revin statelor membre proporțional cu contribuțiile acestora la fondul din care provin aceste sume, cu excepția cazului în care Consiliul decide în unanimitate, la propunerea Comisiei, să le pună în rezervă sau să le aloce altor operațiuni.

Orice comision datorat băncii pentru gestionarea împrumuturilor și a operațiunilor menționate la primul paragraf sunt deduse în avans din aceste sume.

(2) Fără a aduce atingere articolului 192 din convenție, veniturile provenite din dobânzile la fondurile depuse la agenții de plată din Europa menționate la articolul 319 alineatul (4) din convenție sunt creditate într-unul sau mai multe conturi bancare deschise în numele Comisiei. După ce Comitetul FED menționat la articolul 21, hotărând cu majoritate calificată, emite un aviz, Comisia utilizează aceste venituri:

— pentru a acoperi costurile administrative și financiare care rezultă din gestiunea numerarului fondului;

— pentru studii cu buget limitat, pe termen scurt sau servicii de consultanță, în special pentru a-și consolida propriile capacități în domeniul analizei, al diagnosticului și al formulării de politici de ajustare structurală;

— pentru audituri și evaluări cu buget limitat și pe termen scurt;

— pentru studii cu buget limitat și pe termen scurt sau servicii de consultanță în cursul finalizării propunerilor de finanțare.

Cu toate acestea, hotărând la propunerea Comisiei, Consiliul poate decide cu majoritatea calificată prevăzută la articolul 21 alineatul (4) să utilizeze veniturile menționate la prezentul articol în alte scopuri decât cele prevăzute la alineatul (2).

CAPITOLUL II

Articolul 10

(1) Sub rezerva articolelor 22, 23 și 24 și fără a aduce atingere atribuțiilor băncii în administrarea anumitor forme de ajutor, fondul este administrat de Comisie în conformitate cu normele stabilite în regulamentul financiar menționat la articolul 32.

(2) Sub rezerva articolelor 28 și 29, capitalurile de risc și subvențiile la dobândă finanțate din resursele fondului sunt administrate de bancă în numele Comunității în conformitate cu statutul său și regulile stabilite de regulamentul financiar menționat la articolul 32.

Articolul 11

Comisia se asigură că politica de ajutor definită de Consiliu este pusă în aplicare, la fel ca și liniile directoare în materie de cooperare pentru finanțarea dezvoltării definite de Consiliul de miniștri ACP-CE în conformitate cu articolul 325 din convenție.

Articolul 12

(1) Comisia și banca se informează reciproc și periodic asupra cererilor de finanțare care le sunt prezentate și asupra contactelor preliminare făcute cu acestea, înainte de prezentarea cererilor lor, de către organismele relevante ale statelor ACP, TTPM sau ale altor beneficiari ai ajutoarelor, astfel după cum se prevede la articolul 230 din convenție și în dispozițiile corespunzătoare ale deciziei.

(2) Comisia și banca se informează reciproc cu privire la progresul făcut în evaluarea cererilor de finanțare. Acestea schimbă toate informațiile cu caracter general necesare pentru a promova armonizarea procedurilor administrative și a direcției de urmat în lucrările lor din punctul de vedere al unei politici de dezvoltare, precum și pentru evaluarea cererilor.

Articolul 13

(1) Comisia evaluează proiecte și programe care, în temeiul articolului 233 din convenție și al dispozițiilor corespunzătoare ale deciziei, ar putea fi finanțate cu subvenții din resursele fondului.

De asemenea, Comisia evaluează cererile de transfer prezentate în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 1 din convenție și al dispozițiilor corespunzătoare ale deciziei, precum și proiectele și programele eligibile pentru facilitatea specială de finanțare în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 3 din convenție și cu dispozițiile corespunzătoare ale deciziei.

(2) Banca evaluează proiectele și programele care, în conformitate cu statutul său, articolele 233 și 236 din convenție și dispozițiile corespunzătoare ale deciziei, ar putea fi finanțate prin împrumuturi din propriile resurse cu subvenții la dobândă sau prin capital de risc.

(3) Proiectele și programele de producție din sectoarele industriale, agroindustriale, turistice, miniere sau energetice, precum și programele de transport și telecomunicații legate de aceste sectoare sunt prezentate băncii, care examinează dacă acestea sunt eligibile pentru una dintre formele de ajutor pe care le administrează.

(4) În cazul în care, în cursul evaluării unui proiect sau program de către Comisie sau de către bancă, se constată că proiectul sau programul nu ar putea fi finanțat printr-una dintre formele de ajutor administrate de instituția respectivă, aceasta din urmă, după informarea posibilului beneficiar, transmite cererea celeilalte instituții.

Articolul 14

Fără a aduce atingere mandatelor generale pe care banca le primește din partea Comunității pentru recuperarea capitalului și a dobânzilor la împrumuturile speciale și operațiunile din cadrul facilității speciale de finanțare a convențiilor anterioare, Comisia asigură, în numele Comunității, execuția financiară a operațiunilor efectuate din resursele fondului sub formă de subvenții, transferuri sau de facilitate specială de finanțare; aceasta efectuează plăți în conformitate cu regulamentul financiar menționat la articolul 32.

Articolul 15

(1) Banca asigură în numele Comunității execuția financiară a operațiunilor efectuate din resursele fondului sub formă de capitaluri de risc. În acest context, banca acționează în numele și pe riscul Comunității. Aceasta din urmă este titularul oricăror drepturi rezultate, în special al drepturilor în calitate de creditor sau proprietar.

(2) Banca asigură execuția financiară a operațiunilor efectuate prin intermediul unor împrumuturi din propriile resurse combinate cu subvenții la dobândă din resursele fondului.

CAPITOLUL III

Articolul 16

(1) Pentru a asigura transparența și coerența între operațiunile de cooperare și pentru a ameliora complementaritatea între acestea și ajutorul bilateral al statelor membre, Comisia comunică statelor membre și reprezentanților acestora la fața locului fișele de identificare a proiectelor, de îndată ce a fost luată decizia de evaluare a acestora. Comisia actualizează ulterior aceste note și informează statele membre cu privire la aceasta.

(2) Cu același obiectiv al transparenței, al coerenței și al complementarității, statele membre și Comisia își transmit periodic situații actualizate privind ajutorul pentru dezvoltare pe care l-au acordat sau intenționează să îl acorde. În afară de aceasta, în special în domeniile prioritare în care Consiliul adoptă rezoluții specifice privind coordonarea politicilor, statele membre și Comisia realizează schimburi sistematice de informații și opinii cu privire la politicile și strategiile acestora pentru fiecare țară beneficiară și, atunci când este dezirabil și posibil, convin asupra unor orientări sectoriale comune de la țară la țară, prin intermediul unor reuniuni regulate între reprezentanții Comisiei și ai statelor membre la fața locului, al unor contacte bilaterale sau reuniuni ale experților statelor membre și ai Comisiei și în contextul lucrărilor Comitetului FED menționat la articolul 21, care trebuie să joace un rol central în acest proces.

(3) De asemenea, statele membre și Comisia își comunică, prin intermediul unor reuniuni regulate între reprezentanții Comisiei și ai statelor membre la fața locului, prin contacte bilaterale sau reuniuni ale experților statelor membre și ai Comisiei și în contextul lucrărilor Comitetului FED menționat la articolul 21, orice informații pe care le posedă cu privire la alte ajutoare bilaterale, regionale sau multilaterale acordate sau prevăzute pentru statele ACP.

(4) Banca informează în mod regulat și confidențial reprezentanții statelor membre și ai Comisiei desemnați nominal cu privire la orice proiecte în beneficiul statelor ACP pe care intenționează să le evalueze.

Articolul 17

(1) Programarea prevăzută la articolul 281 din convenție este realizată în fiecare stat ACP sub responsabilitatea Comisiei și cu participarea băncii.

(2) Pentru a pregăti programarea, Comisia, în contextul unei coordonări intensificate cu statele membre, în special cele

repre zentate la fața locului, și în colaborare cu banca, întreprinde o analiză economică și socială a situației economice și sociale a fiecărui stat ACP, astfel încât constrângerile și perspectivele viabile de dezvoltare să poată fi identificate și, pe această bază, să fie evaluate orientările adecvate.

(3) Analiza menționată la alineatul (2) se referă, de asemenea, la sectoarele în care Comunitatea este activă în mod special și la acelea pentru care poate fi avută în vedere o solicitare de sprijin comunitar, ținându-se seama de prioritățile politicii de cooperare a Comunității, de politicile naționale la nivel macroeconomic și sectorial și eficiența acestora, de intervențiile altor finanțatori, în special din partea statelor membre, de interdependența dintre sectoare, precum și de o evaluare detaliată a ajutorului comunitar anterior și de concluziile trase din aceasta.

(4) În baza analizei menționate la alineatul (2), Comisia pregătește un document sintetic privind strategia sa de cooperare pentru fiecare țară și regiune în care propune o strategie de ajutor comunitar.

Articolul 18

(1) Acest document este examinat de reprezentanții statelor membre, de Comisie și de bancă, în cadrul Comitetului FED menționat la articolul 21, pentru a evalua cadrul general al cooperării Comunității cu fiecare stat ACP și pentru a asigura, în măsura în care este posibil, coerența și complementaritatea între ajutorul comunitar și ajutorul statelor membre. Banca, în ceea ce o privește, indică valoarea totală posibilă a resurselor pe care are în vedere să le aloce către statul ACP.

(2) În baza acestei examinări și a propunerilor făcute de statul ACP interesat, au loc schimburi de opinii între acesta din urmă, Comisie și bancă, pentru partea interesată, în conformitate cu articolul 282 din convenție, în vederea elaborării programului orientativ de ajutor comunitar.

(3) Programul orientativ de ajutor comunitar pentru fiecare stat ACP este transmis statelor membre, astfel încât să poată avea loc un schimb de opinii între reprezentanții statelor membre și ai Comisiei. Acest schimb de opinii are loc în cazul în care este solicitat de Comisie ori de către unul sau mai multe state membre.

(4) Dispozițiile articolului 17 și ale prezentului articol referitoare la programarea națională se aplică, *mutatis mutandis*, programării regionale în baza articolului 160 din convenție.

Articolul 19

(1) Fără a aduce atingere posibilității prevăzute la articolul 282 alineatul (3) ca statul ACP să ceară o revizuire a programului orientativ, acest program este revizuit în conformitate cu articolul 282 alineatul (3) cel târziu la trei ani de la intrarea în vigoare a celui de-al doilea protocol financiar sau atunci când valoarea totală a deciziilor de finanțare luate în contextul programului orientativ al statului ACP a ajuns la 80 % din prima tranșă a alocării orientative, cu condiția ca acest nivel să fie atins înainte de sfârșitul respectivei perioade de trei ani.

(2) În urma revizuirii la jumătatea perioadei unui program orientativ al unui stat ACP și ținând seama de factorii menționați la articolul 282 alineatul (4) din convenție, Comisia evaluează necesitățile efective ale statului ACP în privința angajamentelor financiare până la sfârșitul perioadei celui de-al doilea Protocol financiar la convenție. Comisia decide, de la caz la caz, cu privire la alocarea și nivelul unei a doua tranșe a programului orientativ în urma unui schimb de opinii cu statele membre ale Comitetului FED în temeiul articolului 23, în baza unui document sintetic al departamentelor Comisiei.

Articolul 20

(1) Dispozițiile Convenției privind sprijinul pentru ajustare sunt puse în aplicare pe baza următoarelor principii:

(a) la analizarea situației statelor interesate, Comisia, utilizând o metodă de diagnosticare bazată pe indicatorii enumerați la articolul 246 din convenție, evaluează amploarea și eficiența reformelor întreprinse sau planificate în domeniile reglementate de respectivul articol, în special politicile monetare, bugetare și fiscale;

(b) sprijinul acordat pentru ajustarea structurală trebuie să se refere direct la operațiuni și măsuri adoptate de statul interesat în funcție de această ajustare;

(c) procedurile aplicate la atribuirea contractelor trebuie să fie suficient de flexibile pentru a se adapta la procedurile administrative și comerciale normale din statele ACP interesate;

(d) sub rezerva dispozițiilor de la litera (c), atunci când se aplică programe de import, fiecare program de sprijinire a ajustărilor structurale stabilește, pentru importuri, sistemul de atribuire

a contractelor, împreună cu valoarea comenzilor de import care determină alegerea celor două forme de licitație:

— licitație internațională;

— atribuire directă.

Cu toate acestea, sunt urmate procedurile normale de licitație pentru importurile statului sau organismelor parapublice;

(e) la solicitarea statului ACP interesat și după consultarea cu acest stat, se oferă asistență tehnică organismului ACP responsabil pentru punerea în aplicare a programului.

Atunci când este negociată asistența tehnică, Comisia se asigură că această asistență tehnică este responsabilă pentru:

— supravegherea aspectelor operaționale ale programului;

— asigurarea efectuării importurilor în cele mai bune condiții calitate/preț în urma celor mai largi consultări posibile cu furnizorii ACP și CE;

— consilierea importatorilor, ori de câte ori este posibil din punct de vedere tehnic și justificat din punct de vedere economic, cu privire la modalitățile de extindere a piețelor acestora.

Acest personal de asistență tehnică poate, dacă este necesar, să asiste importatorii care doresc acest lucru la gruparea comenzilor atunci când bunurile ce urmează a fi importate sunt omogene și astfel să obțină un mai bun raport calitate/preț;

(f) sprijinul bugetar direct trebuie să corespundă în întregime cu cadrul macroeconomic și bugetar ca element al programului general de reformă și trebuie supus excepțiilor uzuale aplicate în cadrul programelor generale și sectoriale de import. În special, asistența nu trebuie utilizată pentru a sprijini cheltuieli în scop militar.

(2) Comisia informează statele membre, în măsura în devine necesar și cel puțin o dată pe an, cu privire la punerea în aplicare a programelor de ajustare structurală și cu privire la orice problemă legată de menținerea eligibilității. Informațiile furnizate, însoțite de toate elementele necesare, inclusiv date statistice, acoperă în special aplicarea corespunzătoare a acordului încheiat cu organismul ACP responsabil de punerea în aplicare a programului, inclusiv dispoziții referitoare la consultările menționate la alineatul (1) litera (e) al doilea paragraf a doua liniuță. În baza acestor informații, a progresului programelor de import și coordonării cu alți donatori, Consiliul, hotărând cu majoritatea calificată prevăzută la articolul 21 alineatul (4), la propunerea Comisiei, poate ajusta acordurile de punere în aplicare a programelor specificate la alineatul (1).

CAPITOLUL IV

Articolul 21

(1) Se instituie, sub auspiciile Comisiei, un comitet (denumit în continuare „Comitetul FED"), alcătuit din reprezentanții guvernelor statelor membre, pentru resursele fondului pe care aceasta îl administrează.

Comitetul FED este prezidat de un reprezentant al Comisiei, iar secretariatul său este asigurat de către Comisie.

Un reprezentant al băncii ia parte la lucrările acestuia.

(2) Consiliul, hotărând în unanimitate, adoptă regulamentul de procedură al Comitetului FED.

(3) În cadrul Comitetului FED, voturile statelor membre sunt ponderate după cum urmează.

Belgia	9
Danemarca	5
Germania	50
Grecia	4
Spania	13
Franța	52
Irlanda	2
Italia	27
Luxemburg	1
Țările de Jos	12
Austria	6
Portugalia	3
Finlanda	4
Suedia	6
Regatul Unit	27

(4) Comitetul FED hotărăște cu o majoritate calificată de 145 de voturi, exprimând votul favorabil a cel puțin opt state membre.

(5) Ponderarea prevăzută la alineatul (3) și majoritatea calificată menționată la alineatul (4) sunt modificate, printr-o decizie a Consiliului, hotărând în unanimitate, în cazul menționat la articolul 1 alineatul (2) litera (b).

Articolul 22

(1) Comitetul FED își concentrează activitatea pe problemele esențiale ale cooperării, de la țară la țară, și urmărește coordonarea corespunzătoare a abordărilor și a operațiunilor Comunității și ale statelor sale membre în interesul coerenței și complementarității.

(2) Sarcinile comitetului acoperă trei niveluri:

— programarea ajutorului comunitar;

— monitorizarea punerii în aplicare a ajutorului comunitar, inclusiv aspecte sectoriale;

— luarea deciziilor.

Articolul 23

În ceea ce privește programarea, scopul examinării menționate la articolul 18 alineatul (1) și al schimburilor de opinii prevăzute la articolul 18 alineatul (3) și articolul 19 alineatul (2) este de a ajunge la un consens dezirabil între Comisie și statele membre. Examinarea și schimburile de opinii au loc în cadrul Comitetului FED și se referă la:

— cadrul general al cooperării comunitare cu fiecare stat ACP, în special domeniile avute în vedere și măsurile prevăzute pentru atingerea obiectivelor stabilite pentru aceste domenii, precum și orientările generale propuse pentru punerea în aplicare a cooperării regionale;

— coerența și complementaritatea dintre ajutorul comunitar și ajutorul statelor membre.

În cazul în care nu este posibil să se atingă consensul menționat la primul alineat și la cererea unui stat membru sau a Comisiei, Comitetul FED își va da, de asemenea, avizul, hotărând cu majoritate calificată în conformitate cu procedura stabilită la articolul 21.

Articolul 24

În ceea ce privește monitorizarea punerii în aplicare a cooperării, Comitetul FED discută:

— problemele de politică de dezvoltare și orice problemă de natură generală și/sau sectorială care poate decurge din punerea în aplicare a diverselor proiecte și programe finanțate din resursele administrate de Comisie, ținându-se cont de experiența și operațiunile statelor membre;

— abordarea Comunității și a statelor membre cu privire la sprijinul de ajustare acordat statelor interesate, inclusiv în privința utilizării fondurilor de contrapartidă;

— orice schimbări care ar putea părea necesare în cadrul programelor orientative sau în cadrul sprijinului de ajustare;

— revizuiri la jumătatea perioadei, atunci când sunt cerute de Comitetul FED, la aprobarea propunerilor de finanțare pentru anumite proiecte sau programe;

— evaluările ajutoarelor comunitare atunci când apar aspecte legate de activitatea Comitetului FED.

Articolul 25

(1) În ceea ce privește procesul decizional, Comitetul FED își dă avizul, cu majoritatea calificată prevăzută la articolul 21, asupra:

(a) eligibilității statelor ACP pentru resurse de sprijinire a ajustării structurale, cu excepția cazurilor în care, în conformitate cu articolul 246 alineatul (2) din convenție, această eligibilitate este automată;

(b) propunerilor de finanțare pentru proiecte sau programe cu o valoare mai mare de 2 milioane ECU, în conformitate cu o procedură scrisă sau o procedură standard, ale căror aranjamente detaliate sunt determinate în regulamentul de procedură menționat la articolul 21 alineatul (2);

(c) propunerilor de finanțare referitoare la sprijinul de ajustare sau la facilitatea specială de finanțare (Sysmin), indiferent de suma implicată;

(d) propunerilor de finanțare elaborate în temeiul articolului 9 alineatul (2) (utilizarea dobânzii).

(2) Comisia este autorizată să aprobe, fără solicitarea avizului Comitetului FED, operațiuni cu o valoare mai mică de 2 milioane ECU.

(3) (a) Comisia este, de asemenea, autorizată în condițiile prevăzute la litera (b) să aprobe, fără solicitarea avizului Comitetului FED, angajamentele suplimentare necesare pentru acoperirea depășirilor anticipate sau efective în cadrul unui proiect sau program menționat la alineatul (1) litera (b) și alineatul (2), pentru acoperirea necesităților suplimentare de finanțare pentru tranșele de ajustare structurală care fac obiectul propunerilor menționate la alineatul (1) litera c, atunci când depășirea sau suma suplimentară necesară nu depășește 20 % din angajamentul inițial fixat de decizia de finanțare.

(b) Atunci când angajamentul suplimentar menționat la litera (a) este sub 4 milioane ECU, Comitetul FED este informat cu privire la decizia Comisiei. Atunci când angajamentul suplimentar menționat la litera (a) depășește 4 milioane ECU, dar este sub 20 % din angajamentul

inițial, avizul Comitetului FED este solicitat în temeiul unor proceduri simplificate și accelerate care urmează a fi stabilite, pe baza propunerilor Comisiei, atunci când este adoptat regulamentul de procedură al Comitetului FED.

(4) Propunerile de finanțare indică în special relevanța proiectelor sau a programelor pentru perspectivele de dezvoltare ale țării sau ale țărilor interesate și cum se armonizează acestea cu politicile sectoriale sau macroeconomice sprijinite de Comunitate. Ele menționează utilizarea dată de aceste țări ajutorului comunitar anterior în același sector și indică orice evaluări ale proiectelor existente în acest sector.

(5) Propunerile de finanțare privind ajustarea structurală specifică, *inter alia*, elementele cărora le este alocată asistența bugetară, direct sau indirect.

(6) Pentru accelerarea procedurilor, propunerile de finanțare pot acoperi sume globale pentru finanțarea:

(a) formării;

(b) cooperării descentralizate;

(c) microproiectelor;

(d) promovării și dezvoltării comerțului;

(e) ansamblurilor de operațiuni de dimensiuni limitate într-un anumit sector;

(f) cooperării tehnice.

Articolul 26

(1) În cazul în care Comitetul FED solicită schimbări substanțiale ale uneia dintre propunerile menționate la articolul 25 alineatul (1) sau în absența unui aviz favorabil asupra propunerii, Comisia consultă reprezentanții statului sau statelor ACP interesate.

În urma acestor consultări, Comisia comunică rezultatele statelor membre la următoarea reuniune a Comitetului FED.

(2) În urma consultărilor menționate la alineatul (1), Comisia poate transmite o propunere revizuită sau extinsă Comitetului FED, la una dintre reuniunile ulterioare ale acestuia.

(3) În cazul în care Comitetul FED refuză în continuare să emită un aviz favorabil, Comisia informează statul sau statele ACP interesate, care atunci pot solicita:

— ca această chestiune să fie prezentată Comitetului ministerial ACP-CE menționat la articolul 325 din convenție (denumit în continuare „Comitetul de cooperare pentru finanțarea dezvoltării") sau

— ca acesta sau acestea să fie audiate de organismele decizionale ale Comunității, în condițiile stabilite la articolul 27 alineatul (2).

Articolul 27

(1) Propunerile menționate la articolul 25 alineatul (1), împreună cu avizul Comitetului FED, sunt transmise Comisiei pentru luarea unei decizii.

(2) În cazul în care Comisia decide să se îndepărteze de la avizul exprimat de Comitetul FED sau în cazul în care comitetul nu a emis un aviz favorabil, Comisia fie retrage propunerea, fie, în cel mai scurt termen, transmite propunerea Consiliului, care decide asupra acesteia în conformitate cu aceeași procedură de vot ca și Comitetul FED, într-o perioadă care, ca regulă generală, nu poate depăși două luni.

În acest din urmă caz, atunci când este vorba de o propunere de finanțare, statul ACP interesat, în cazul în care nu a decis să transmită chestiunea comitetului de cooperare pentru finanțarea dezvoltării, înaintează Consiliului, în conformitate cu articolul 289 alineatul (3) din convenție, orice informații suplimentare pe care le consideră necesare înainte de luarea deciziei finale și poate fi audiat de președintele și membrii Consiliului.

Articolul 28

(1) Se instituie sub auspiciile băncii un comitet (în continuare denumit „comitetul articolului 28") alcătuit din reprezentanți ai guvernelor statelor membre.

Comitetul articolului 28 este prezidat de reprezentantul statului membru care prezidează în prezent Consiliul guvernatorilor băncii; secretariatul acestuia este asigurat de către bancă.

Un reprezentant al Comisiei ia parte la lucrările sale.

(2) Consiliul, hotărând în unanimitate, adoptă regulamentul de procedură al comitetului articolului 28.

(3) Ponderarea voturilor statelor membre și majoritatea calificată aplicabilă comitetului articolului 28 sunt cele care rezultă din aplicarea articolului 21 alineatele (3), (4) și (5).

Articolul 29

(1) Comitetul articolului 28 emite un aviz cu majoritate calificată cu privire la cererile de împrumuturi cu subvenții la dobândă și cu privire la propunerile de finanțare cu capital de risc care sunt transmise acestuia de către bancă.

Reprezentantul Comisiei poate prezenta în ședință evaluarea făcută de Comisie asupra acestor propuneri. Această evaluare se referă la conformitatea proiectelor cu politica de ajutor pentru dezvoltare a Comunității, cu obiectivele cooperării financiare și tehnice stabilite de convenție și cu orientările generale adoptate de Consiliul de miniștri ACP-CE.

De asemenea, comitetul, la cererea băncii sau cu acordul său, la cererea unuia sau a mai multor state membre:

— examinează chestiuni cu privire la politica de dezvoltare, în măsura în care sunt direct legate de activitățile băncii în cadrul proiectului;

— realizează schimburi de opinii cu privire la ideile practice ale băncii și ale statelor membre cu privire la finanțarea proiectelor, din perspectiva coordonării;

— discută chestiuni care decurg din evaluările activităților băncii, prevăzute la articolul 30 alineatul (6).

(2) Documentul transmis comitetului articolului 28 de către bancă explică în special relevanța proiectului pentru perspectivele de dezvoltare ale țării sau ale țărilor interesate și, după caz, indică situația cu privire la ajutorul rambursabil acordat de Comunitate și participațiile dobândite de aceasta, cât și cu privire la utilizarea ajutorului anterior în același sector; sunt atașate orice evaluări existente ale proiectelor privind acest sector.

(3) Atunci când acest comitet al articolului 28 emite un aviz favorabil pentru o cerere de împrumut cu subvenție la dobândă, cererea, împreună cu avizul motivat al comitetului și, atunci când este cazul, evaluarea reprezentantului Comisiei, este prezentată pentru emiterea unei decizii Consiliului guvernatorilor băncii, care hotărăște în conformitate cu statutul băncii.

În absența unui aviz favorabil al comitetului, banca retrage cererea sau decide să și-o mențină. În acest din urmă caz, cererea, împreună cu avizul motivat al comitetului și, după caz, cu evaluarea dată de reprezentantul Comisiei, este prezentată pentru emiterea unei decizii Consiliului de administrație al băncii, care hotărăște în conformitate cu statutul băncii.

(4) Atunci când comitetul articolului 28 emite un aviz favorabil pentru o propunere de finanțare cu capital de risc, propunerea este prezentată pentru emiterea unei decizii Consiliului de administrație al băncii, care hotărăște în conformitate cu statutul băncii.

În absența unui aviz favorabil al comitetului, banca, în conformitate cu articolul 289 alineatele (2) și (3) din convenție, informează reprezentanții statului sau statelor ACP interesate, care pot cere:

— ca această chestiune să fie înaintată comitetului de cooperare pentru finanțarea dezvoltării sau

— ca aceștia să fie audiați de organismul competent al băncii.

La sfârșitul audierii, banca:

— poate decide să nu urmeze propunerea sau

— poate cere ca statul membru care prezidează comitetul articolului 28 să transmită chestiunea către Consiliu în cel mai scurt termen.

În acest din urmă caz, propunerea este prezentată Consiliului împreună cu avizul comitetului articolului 28 și, după caz, cu evaluarea reprezentantului Comisiei, cât și orice alte informații pe care statul ACP în cauză consideră că sunt necesare Consiliului.

Consiliul hotărăște în conformitate cu aceeași procedură de vot ca și comitetul articolului 28.

În cazul în care Consiliul confirmă poziția comitetului articolului 28, banca își retrage propunerea.

În cazul în care, dimpotrivă, Consiliul este de acord cu propunerea băncii, aceasta pune în aplicare procedurile prevăzute în statutul său.

Articolul 30

(1) Comisia și banca evaluează, fiecare în măsura în care este interesată, modul în care statele ACP, TTPM și orice alți beneficiari folosesc ajutorul comunitar administrat de acestea.

(2) De asemenea, Comisia și banca evaluează, fiecare în măsura în care este interesată și în strânsă colaborare cu autoritățile responsabile ale țării sau țărilor interesate, modul în care proiectele finanțate cu ajutor comunitar sunt folosite de către beneficiari.

(3) La evaluarea modului în care sunt utilizate ajutorul și proiectele comunitare prevăzute la alineatele (1) și (2), Comisia și banca examinează măsura în care au fost atinse obiectivele menționate la articolele 220 și 221 din convenție și din dispozițiile corespunzătoare ale deciziei.

(4) Banca transmite în mod regulat Comisiei toate informațiile referitoare la punerea în aplicare a proiectelor finanțate din resursele fondului pe care îl administrează.

(5) Comisia și banca informează Consiliul, la expirarea protocolului financiar anexat la convenție, cu privire la constatările acestora în conformitate cu alineatele (1), (2) și (3). Raportul Comisiei și al băncii conține, de asemenea, o evaluare a impactului ajutorului comunitar asupra dezvoltării economice și sociale a țărilor beneficiare.

(6) Consiliul este informat periodic cu privire la rezultatele lucrărilor Comisiei și băncii privind evaluarea proiectelor desfășurate sau finalizate, în special în raport cu obiectivele de dezvoltare stabilite.

CAPITOLUL V

Articolul 31

(1) Sumele transferurilor Stabex menționate în partea a treia titlul II capitolul 1 din convenție și în dispozițiile corespunzătoare ale deciziei sunt exprimate în ECU.

(2) Plățile sunt efectuate în ECU.

(3) În fiecare an Comisia elaborează un raport succint pentru statele membre cu privire la funcționarea sistemului de stabilizare a veniturilor din export și cu privire la utilizarea de către statele ACP a fondurilor transferate.

Raportul indică în special efectele transferurilor efectuate asupra dezvoltării sectoarelor cărora le-au fost alocate.

(4) De asemenea, alineatul (3) se aplică și în ceea ce privește TTPM.

CAPITOLUL VI

Articolul 32

Dispozițiile de punere în aplicare a prezentului acord fac obiectul unui regulament financiar adoptat, la intrarea în vigoare a Acordului de modificare a celei de-a patra Convenții ACP-CE, de către Consiliu, hotărând cu majoritatea calificată prevăzută la articolul 21 alineatul (4), pe baza unui proiect al Comisiei, după emiterea unui aviz de către bancă cu privire la dispozițiile de interes pentru aceasta și de către Curtea de Conturi instituită în temeiul articolului 188a și următoarelor din tratat.

Articolul 33

(1) La sfârșitul fiecărui exercițiu financiar, Comisia adoptă contul de venituri și cheltuieli și bilanțul fondului.

(2) Fără a aduce atingere alineatului (5), Curtea de Conturi își exercită, de asemenea, competențele în privința operațiunilor fondului. Condițiile în care Curtea își exercită competențele sunt stabilite în regulamentul financiar menționat la articolul 32.

(3) Descărcarea de gestiune financiară a fondului este dată Comisiei de către Parlamentul European la recomandarea Consiliului, care hotărăște cu majoritatea calificată prevăzută la articolul 21 alineatul (4).

(4) Comisia pune la dispoziția Curții de Conturi informațiile menționate la articolul 30 alineatul (4) astfel încât aceasta, pe baza documentelor justificative, să poată desfășura controale cu privire la ajutorul furnizat din resursele fondului.

(5) Operațiunile finanțate din resursele fondului administrate de bancă fac obiectul procedurii de control și descărcare stabilite prin statutul băncii pentru toate operațiunile sale. În fiecare an, banca transmite Comisiei și Consiliului un raport cu privire la execuția operațiunilor finanțate din resursele fondului administrate de bancă.

(6) Comisia elaborează periodic, de comun acord cu banca, liste ale informațiilor pe care le primește de la aceasta din urmă pentru a evalua modul în care banca își îndeplinește mandatul și pentru a încuraja o strânsă coordonare între Comisie și bancă.

Articolul 34

(1) Fără a aduce atingere transferurilor menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (a) punctul (ii):

— soldul fondului instituit în temeiul Acordului intern din 1975 privind finanțarea și administrarea ajutorului comunitar continuă să fie administrat în condițiile prevăzute în acest acord și în conformitate cu reglementările în vigoare la 28 februarie 1980;

— soldul fondului instituit în temeiul Acordului intern din 1979 privind finanțarea și administrarea ajutorului comunitar continuă să fie administrat în condițiile prevăzute în acest acord și în conformitate cu reglementările în vigoare la 28 februarie 1985;

— soldul fondului instituit în temeiul Acordului intern din 1985 privind finanțarea și administrarea ajutorului comunitar continuă să fie administrat în condițiile prevăzute în acest acord și în conformitate cu reglementările în vigoare la 28 februarie 1990;

— soldul fondului instituit în temeiul Acordului intern din 1990 privind finanțarea și administrarea ajutorului comunitar continuă să fie administrat în condițiile prevăzute în acest acord și în conformitate cu reglementările în vigoare la 28 februarie 1995.

(2) În cazul în care finalizarea cu succes a proiectelor finanțate din fondurile menționate la alineatul (1) este periclitată de o lipsă a resurselor datorată utilizării soldului, Comisia poate prezenta propuneri suplimentare de finanțare în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 21.

Articolul 35

(1) Prezentul acord este aprobat de fiecare stat membru în conformitate cu propriile sale norme constituționale. Guvernul fiecărui stat membru notifică Secretariatul General al Consiliului Uniunii Europene cu privire la îndeplinirea procedurilor cerute pentru intrarea în vigoare a prezentului acord.

(2) Prezentul acord se încheie pe aceeași durată ca al doilea protocol financiar anexat la convenție. Cu toate acestea, rămâne în vigoare atât timp cât este necesar pentru îndeplinirea în întregime a tuturor operațiunilor finanțate în temeiul convenției și al protocolului menționat.

Articolul 36

Prezentul acord, redactat într-un singur exemplar original în limbile daneză, engleză, finlandeză, franceză, germană, greacă, italiană, olandeză, portugheză, spaniolă și suedeză, fiecare dintre aceste texte fiind în egală măsură autentic, este depozitat în arhivele Secretariatului General al Consiliului Uniunii Europene, care transmite o copie certificată fiecăruia dintre guvernele statelor semnatare.

En fe de lo cual, los representantes de los Gobiernos de los Estados miembros, reunidos en el seno del Consejo, abajo firmantes, suscriben el presente Acuerdo.

Til bekræftelse heraf har repræsentanterne for Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater, forsamlet i Rådet, underskrevet denne aftale.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten der im Rat vereinigten Regierungen der Mitgliedstaaten ihre Unterschriften unter dieses Abkommen gesetzt.

Σε πίστωση των οποίων, οι υπογράφοντες αντιπρόσωποι των κυβερνήσεων των κρατών μελών, συνελθόντες στα πλαίσια του Συμβουλίου, έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα συμφωνία.

In witness whereof, the undersigned representatives of the Governments of the Member States, meeting within the Council, have hereunto set their hands.

En foi de quoi, les représentants des gouvernements des États membres, réunis au sein du Conseil, soussignés, ont apposé leurs signatures au bas du présent accord.

In fede di che i sottoscritti rappresentanti dei governi degli Stati membri, riuniti in sede di Consiglio, hanno apposto le loro firme in calce al presente accordo.

Ten blijke waarvan de ondergetekende vertegenwoordigers van de regeringen van de ondertekenende lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, hun handtekening onder dit Akkoord hebben gesteld.

Em fé do que, os representantes dos Governos dos Estados-membros, reunidos no Conselho, apuseram as suas assinaturas no final do presente acordo.

Tämän vakuudeksi alia mainitut neuvostossa kokoontuneet jäsenvaltioiden hallitusten edustajat ovat allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Till bevis harpå har företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, undertecknat detta avtal.

Hecho en Bruselas,el veinte de diciembre de mil novecientos noventa y cinco.

Udfærdiget i Bruxelles, den tyvende december nitten hundrede og femoghalvfems.

Geschehen zu Brüssel am zwanzigsten Dezember neunzehnhundertfünfundneunzig.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι Δεκεμβρίου χίλια εννιακόσια ενενήντα πέντε.

Done at Brussels on the twentieth day of December in the year one thousand nine hundred and ninety-five.

Fait à Bruxelles, le vingt décembre mil neuf cent quatre-vingt-quinze.

Fatto a Bruxelles, addì venti dicembre millenovecentonovantacinque.

Gedaan te Brussel, de twintigste december negentienhonderd vijfennegentig.

Feito em Bruxelas, em vinte de Dezembro de mil novecentos e noventa e cinco.

Tehty Brysselissä kahdentenakymmenentenä päivänä joulukuuta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäviisi.

Som skedde i Bryssel den tjugonde december nittonhundranittiofem.

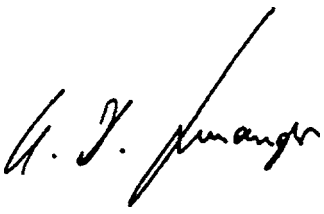
Pour le Royaume de Belgique
Voor het Koninkrijk België
Für das Königreich Belgien

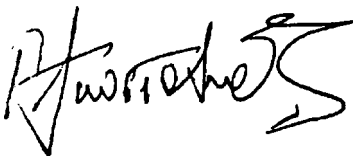
På Kongeriget Danmarks vegne

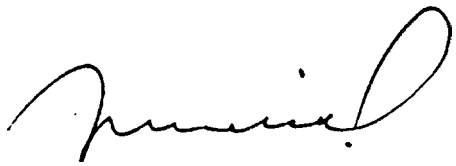
Für die Bundesrepublik Deutschland

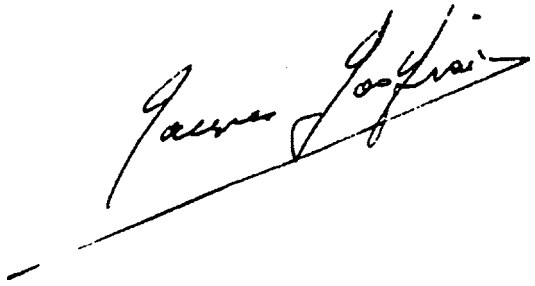
Για την Ελληνική Δημοκρατία

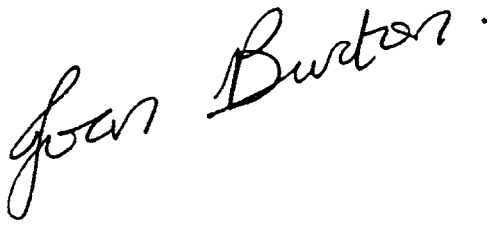
Por el Reino de España

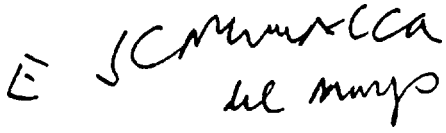
Pour la République française

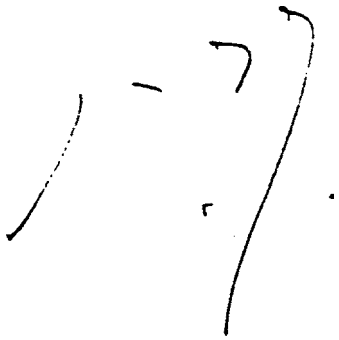
Thar ceann na hÉireann
For Ireland

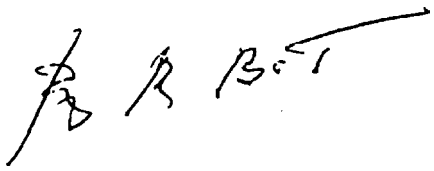
Per la Repubblica italiana

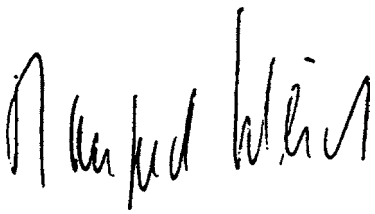
Pour le Grand-Duché de Luxembourg

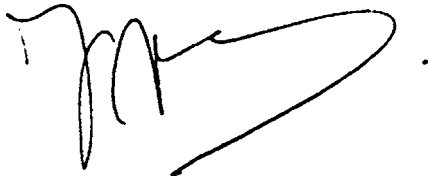
Voor het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Republik Österreich

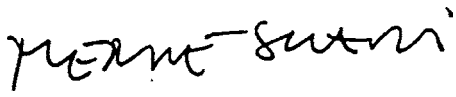
Pela República Portuguesa

Suomen tasavallan puolesta

För Konungariket Sverige

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

